Opłacono gotówką.

Nr. 34. 1935.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 24. sierpnia 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 lipca 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie wykonania ustawy o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

(Ciąg dalszy z nr. 33)

§ 27. Główna Komisja Klasyfikacyjna :

4) opinjuje na żądanie Ministra Skarbu wszelkie projekty rozporządzeń i ogólnych zarządzeń dotyczące klasyfikacji gruntów;

5) w wypadkach przewidzianych w art. 6 wydaje opinje, czy decyzje i orzeczenia powiatowych i wojewódzkich komisyj klasyfikacyjnych nie zostały powzięte z naruszeniem materjalnych przepisów o klasyfikacji gruntów.

§ 28. (1) Do ważności uchwał Głównej Komisji Klasyfikacyjnej wymagana jest obecność, oprócz przewodniczącego, co najmniej sześciu członków.

(2) Pozatem do Głównej Komisji Klasyfikacyjnej mają odpowiednie zastosowanie przepisy ust. (1) § 12, pkt. 1) i 2) ust. (1) oraz ust. (2) § 13, § 15 i 16, ust. (1) § 17 oraz § 18 i 19.

Zaliczanie gruntów do poszczególnych kategorji i klas.

§ 29. (1) Grunty o zmiennem użytkowaniu w poszczególnych latach (łąka — rola, łąka — pastwisko i t. p.) traktuje się pod względem kategorji zależnie od przeważającego w ostatnich 5 latach użytkowania.

(2) W wypadkach wątpliwych o kategorji gruntów decyduje przeważający rodzaj użytkowania. W szczególności łąki i pastwiska zadrzewione oraz parki traktuje się jako łąki, lub też jako pastwiska, albo też jako grunty pod lasami.

(3) Za meljoracje, mające wpływ na zaliczenie gruntów do innej kategorji lub do wyższej klasy, uważa się tylko meljoracje trwałe, racjonalnie przeprowadzone. Jeżeli grunty tak zmeljorowane wymagają stałych nakładów na utrzymanie meljoracji i nakłady te są w dostatecznej mierze czynione — zalicza się je o 1 klasę niżej.

(4) Za nakłady i zabiegi powodujące przychodowość nietrwale wyższą od przeciętnej, uważa się nawożenie, marglowanie, wapnowanie i t. p.

(5) W wypadkach, gdy tabela załączona do art. 3 uzależnia zaliczenie gruntu do stosownej klasy od otrzymywanego plonu, należy brać pod uwagę plon przeciętny, osiągany w normalnych latach i w wyniku normalnej uprawy, chyba że tabela uwzględnia plony wyjątkowe.

(6) a) Powierzchnię gruntów pod wodami zamkniętemi ustala się na podstawie operatu technicznego, stanowiącego część składową księgi wodnej w myśl przepisów rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 7 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 468) wraz z ewentualnemi późniejszemi zmianami. Dla gruntów pod wodami zamkniętemi, nie posiadających operatu technicznego, powierzchnię właściwą ustala się według stanu faktycznego.

b) Przy klasyfikacji gruntów pod wodami zamkniętemi bierze się za podstawę jakość gleby i ich podglebia. Jeżeli z powodów technicznych klasyfikacja dna jest niemożliwa, klasyfikację należy przeprowadzić na podstawie bezpośrednio przylegających gruntów.

c) Na posiadaczu gruntów, ubiegającym się o obniżenie klasy gruntów pod wodami, ciąży dowód co do warunków uzasadniających obniżenie klasyfikacji. Również winien on udowodnić jakość gleby i podglebia w razie kwestjonowania klasyfikacji przeprowadzonej na podstawie przepisów lit. b).

d) Właściwą powierzchnię gruntów pod wodami otwartemi, ustala się według stanu faktycznego, przy normalnym poziomie wód.

e) Grunty, związane z użytkowaniem gruntów pod wodami, nie podlegające zaliczeniu do tej ka-

tegorji (wierzchowiny porosłe szuwarami lub trwawami, groble i brzegi wód, bagna i t. p.) zalicza się do kategorji i klasy gruntów — zależnie od ich użytkowania (np. do odpowiedniej klasy łąk, pastwisk lub nieużytków).

(7) Drogi prywatne, oddane na stałe do użytku publicznego traktuje się jako nieużytki, a nie oddane do użytku publicznego, zalicza się do tej samej kategorji i klasy, do której zaliczone zostały grunty przylegające. W wypadkach wątpliwych decyduje przeważająca kategorja i klasa tych gruntów.

(8) Grunty pod torami kolei prywatnych użytku publicznego traktuje się jako nieużytki, a kolei prywatnych użytku prywatnego zalicza się do tej samej kategorji i klasy, do której zaliczone zostały grunty przylegające. W wypadkach wątpliwych decyduje przeważająca kategorja i klasa tych gruntów.

§ 30. (1) Grunty o obszarze do 1/4 ha, przylegające do gruntów innej kategorji należących do tego samego posiadacza, lub otoczone takiemiż gruntami, można zaliczyć do tej samej kategorji, do której należą grunty przylegające lub otaczające o obszarze co najmniej czterokrotnie większym. W wypadkach wątpliwych decyduje przeważająca kategorja gruntów przylegających lub otaczających.

(2) Grunty o obszarze do 1 ha, przylegające do należących do tego samego posiadacza gruntów tej samej kategorji lecz innej klasy, lub otoczone takiemiż gruntami, mogą być zaliczone do tej samej klasy, do której zaliczone zostały grunty przylegające lub otaczające o obszarze co najmniej czterokrotnie większym.

Pomiary gruntów.

§ 31. Wyniki klasyfikacji gruntów winny być uwidocznione na planach istniejących, lub na planach sporządzonych na podstawie nowego pomiaru. Granice błędów w obliczeniu powierzchni nie powinny przekraczać w stosunku do ogólnych obszarów posiadłości gruntowych, jak również kategoryj i klas gruntów, 5 % obliczonej powierzchni dla obszarów poniżej 3 ha, 4 % dla obszarów od 3 — 10 ha, oraz 2 % dla obszarów pozostałych.

Postępowanie klasyfikacyjne. Czynności przygotowawcze.

§ 32. (1) Zarządy gmin wiejskich i miejskich na obszarze województw środkowych i wschodnich oraz zarząd m. st. Warszawy, obowiązane są sporządzić i przesłać powiatowym komisjom klasyfikacyjnym wykazy wzór Nr. 1, obejmujące wszystkie posiadłości gruntowe, położone w każdej miejscowości.

(2) Na obszarze pozostałych województw zarządy gmin wiejskich i miejskich sporządzają i przesyłają powiatowym komisjom klasyfikacyjnym wykazy wzór Nr. 1 oraz 1a tylko na żądanie przewodniczącego komisji.

(3) Wykazy, o których mowa w ust. (1) i (2), winny być sporządzone i przesłane powiatowym komisjom klasyfikacyjnym w terminie dni 30, licząc od dnia utrzymania druków tych wykazów.

§ 33. Przewodniczący powiatowej komisji klasyfikacyjnej zarządza:

1) zebranie wszelkich istniejących materjałów pomiarowych i innych, zawierających dane co do obszaru poszczególnych posiadłości gruntowych, sposobu użytkowania i jakości gruntów, wykorzystując w tym celu przepisy ust. (1) art. 9;
2) sprawdzenie przez mierniczego na gruncie zgodności zebranych materjałów pomiarowych ze stanem faktycznym;
3) dokonanie nowych pomiarów i uzupełnienie lub sporządzenie planów dla tych miejscowości, dla których materjałów pomiarowych albo wogóle brak, albo też istnieją, lecz nie nadają się dla celów klasyfikacji lub wymagają uzupełnienia.

§ 34. W miejscowościach, dla których plany istnieją, mierniczy, po stwierdzeniu w terenie zgodności planów z gruntem, uzgodni obszary gruntów, zawarte w wykazach (§ 32), z obszarami wykazanemi na planach.

§ 35. (1) W wypadkach, przewidzianych w pkt. 3) § 33, mierniczy przeprowadza pomiary, sporządza nowe plany lub uzupełnia istniejące i ustala obszary gruntów zgodnie z wynikami dokonanych pomiarów. Obszary gruntów, otrzymane z nowego pomiaru, mierniczy uzgadnia z obszarami podanemi w wykazach (§ 32).

(2) Plany o których mowa w ust. (1), mają charakter dokumentu publicznego wyłącznie w odniesieniu do spraw związanych z klasyfikacją gruntów dla podatku gruntowego, co w tytule planu winno być zaznaczone.

§ 36. (1) Po sprawdzeniu przez mierniczego istniejących materjałów pomiarowych i sporządzeniu nowych, przewodniczący powiatowej komisji klasyfikacyjnej deleguje do każdej miejscowości klasyfikatora, którego zadaniem jest określić do jakich kategoryj i klas należy zaliczyć grunty tej miejscowości, przy zastosowaniu przepisów art. 3, tabeli klas gruntów, stanowiącej załącznik do tegoż artykułu oraz przepisów § 29 i 30.

(2) Dla celów określonych w ust. (1) obowiązuje stan faktyczny w dniu dokonywania czynności przez klasyfikatora.

§ 37. Dla ustalenia kategorji i klas gruntów, klasyfikator bada grunty w razie potrzeby przesłuchuje ich posiadaczy oraz osoby znające miejscowe stosunki i przeprowadza te wszystkie dochodzenia, które dla celów klasyfikacji okażą się konieczne.

§ 38 W odniesieniu do gruntów, położonych na obszarze województw, w których prowadzi się kataster gruntowy oraz w odniesieniu do gruntów, których klasyfikacja dokonana została w swoim czasie, bądź to w związku z przebudową ustroju rolnego, bądź też w związku z udzieleniem pożyczki przez instytucje kredytu długoterminowego, klasyfikator może, po dokonaniu czynności przewidzianych w § 37, przyjąć pomocniczo przy ustaleniu klas dane zawarte w operatach katastralnych, bądź też w operatach sporządzonych przy przebudowie ustroju rolnego lub też przy udzieleniu pożyczki.

§ 39. (1) Klasyfikator i mierniczy dokonywają swych czynności w obecności sołtysa lub podsołtysa oraz dwóch przedstawicieli gromady wyznaczonych przez radę gromadzką lub zebranie gromadzkie. W miejscowościach, które są gminami wiejskiemi, oraz w miastach klasyfikator i mierniczy dokonywają swych czynności w obecności dwóch przedstawicieli gminy, wyznaczonych przez zarząd gminy.

(2) Posiadacze gruntów mogą być obecni przy czynnościach klasyfikatora i mierniczego.

§ 40. (1) Posiadacze gruntów mogą w związku z czynnościami klasyfikatora zgłaszać mu bezpośrednio, ustnie i pisemnie swe uwagi, składać wyjaśnienia, stawiać wnioski oraz składać dowody. Ustne uwagi, wyjaśnienia i t. p. winny być zaznaczone w protokóle (§ 41) i przez składającego podpisane, a ofiarowane dowody winny być doń dołączone.

(2) Przeciwko ustaleniom klasyfikatora posiadacz gruntu może wnieść zastrzeżenie do powiatowej komisji klasyfikacyjnej, w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po spisaniu protokółu.

(3) Niezależnie od prawa wniesienia zastrzeżenia, posiadacz gruntów może zgłosić do protokółu, lub też w odrębnem piśmie wniesionem w terminie wyżej wspomnianym, życzenie złożenia ustnych wyjaśnień przed powiatową komisją klasyfikacyjną.

§ 41. (1) Z czynności klasyfikatora winien być sporządzony dla obszaru każdej miejscowości, lub jej części, operat klasyfikacyjny, który składa się z protokółu oraz planu klasyfikacyjnego.

(2) Protokół winien zawierać w szczególności charakterystykę gruntów, uzasadniającą zaliczenie ich do poszczególnych kategoryj i klas oraz przy gruntach meljorowanych, szczegółową wzmiankę, czy meljoracje są trwałe, racjonalnie przeprowadzone (ust. (3) § 29), czy wywagają stałych nakładów celem utrzymania ich w należytym stanie i czy nakłady te są czynione w dostatecznej mierze. Protokół winien być przez klasyfikatora odczytany osobom wymienionym w ust. (1) § 39 oraz obecnym przy tem posiadaczom gruntów, przyczem klasyfikator winien im wyjaśnić, do jakich kategoryj i klas projektuje się zaliczenie ich gruntów i na czem się to zaliczenie opiera, zaznajomić ich z planem klasyfikacyjnym, oraz pouczyć o przysługującem im prawie zgłoszenia zastrzeżeń (§ 40) przeciwko ustaleniom klasyfikatora. Protokół winien być podpisany przez klasyfikatora oraz osoby wymienione w ust. (1) § 39.

(3) Plan klasyfikacyjny stanowi plan sprawdzony lub nowosporządzony zgodnie z przepisami § 34 i 35, na którym winny być wyznaczone granice posiadłości gruntowych i granice poszczególnych kategoryj i klas gruntów. Plan klasyfikacyjny winien być podpisany przez klasyfikatora, mierniczego oraz osoby wymienione w ust. (1) § 39.

(Ciąg dalszy nastąpi)

(Przedruk: z Dz. U. R. P. z dnia 26 lipca 1935 r. (nr. 52).

PISMO OKÓLNE

z dnia 5 sierpnia 1935 r.

w sprawie opłaty stemplowej od podania w przypadkach dołączenia fotografji.

(Nr. GB. 21-46-2)

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania niżej umieszczoną wykładnię art. 145 ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), ustaloną przez Ministerstwo Skarbu i ogłoszoną w Nr. 1 Dziennika Urzędowego tegoż Ministerstwa z r. 1934 jako wykładnia Nr. 391.

„Jeżeli do podania, podlegającego opłacie stemplowej, załączono fotografję (w szczególności też w razie załączenia kilku egzemplarzy tej samej fotografji), uważa się każdą fotografję za załącznik do podania, powodujący w myśl art. 145 (punktu 2) u. o. s. zwiększenie opłaty od podania o 50 gr.".

Za Dyrektora Gabinetu Ministra

(—) Robaczewski

NACZELNIK WYDZIAŁU

PISMO OKÓLNE

z dnia 8 sierpnia 1935 r.

w sprawie rent niemieckich instytucyj ubezpieczeń społecznych.

(Nr. GL. 76-132).

Podając do wiadomości niżej umieszczony komunikat, przesłany przez Ministerstwo Opieki Społecznej przy piśmie z dnia 26 lipca 1935 r. Nr. Un. 26-1-5, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o wydanie zarządzeń zarządom gmin aby treść komunikatu została ogłoszona w formie zapewniającej rozpowszeehnienie w najszerszych kołach osób zainteresowanych.

W szczególności należy treść komunikatu ogłosić w najbliższych Dziennikach Wojewódzkich.

(—) Hausner

Dyrektor Gabinetn Ministra

Zał. do pisma Nr. GL. 76-132

K O M U N I K A T

Podaje się do wiadomości, że wszystkie osoby, którym niemieckie instytucje ubezpieczeń społecznych przyznały rentę, które renty tej nie otrzymywały z powodu pobytu poza granicami Niemiec, a na rzecz których niemieckie instytucje dotąd nie podjęły jeszcze na podstawie umowy polsko-niemieckiej wypłaty renty (bądź też renty tej nie odstąpiły instytucji polskiej), winny bezzwłocznie zwrócić się o wznowienie wypłaty renty do właściwej instytucji niemieckiej bezpośrednio lub też za pośrednictwem Ubezpieczalni Krajowej (Poznań, ul. Mickiewicza 2).

W podaniach, które mogą być sporządzone w języku polskim również i w wypadku, gdy skierowane będą bezpośrednio do instytucyj niemieckich, należy podać dokładny adres rencisty, załączając dokumenty rentowe.

Osoby, które nie dokonają zgłoszeń w czasie do 30 września 1935 r. utracą prawo do uzyskania zaległej renty za czas wstecz od 1931 roku. Zgłoszenia winny więc nastąpić natychmiast.

Obwieszczenia.

Wydział Powiatowy
Katowice
Oddział Techniczny
L.: T.

Obwieszczenie

Z dniem 19. sierpnia br. otwarte zostały ponownie dla ruchu kołowego następujące drogi:

1. droga powiatowa Siemianowice—Szopienice,
2. „ „ Mysłowice — Giszowiec,
3. „ „ Kochłowice — Panewniki,
4. „ państwowa Katowice — Lubliniec,

Katowice, dnia 19 sierpnia 1935 r.

Za Kierownika Powiatowego Zarządu Drogowego

Inż. H. Wasilewski.

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: O. X-3-1/35.

Ogłoszenie.

Copikowi Benjaminowi, badaczowi mięsa w Małej-Dąbrówce, przyznano nagrodę w wysokości 30,00 zł za stwierdzenie włośni u świni własności p. Różyckiej w Małej-Dąbrówce.

Katowice, dn. 13 sierpnia 1935 r.

Przewodniczący
(—) Dr. Seidler.

Magistrat miasta
Mysłowic

Ogłoszenie.

Magistrat miasta Mysłowic ogłasza niniejszem Statut miejscowy z dnia 21/23 maja 1935 r. o organizacji Magistratu i liczbie jego członków.

Naprowadzony Statut jest wyłożony do publicznego wglądu w tut. Magistracie, pokój 17 w czasie od 17 sierpnia do 31 sierpnia 1935 r.

Mysłowice, dnia 16 sierpnia 1935 r.

Magistrat
(—) Dr. Karczewski
burmistrz

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08